

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/285/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319205735
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1319205735.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a sudcov JUDr. Martina Murgaša a JUDr. Karola Riháha v právnej veci navrhovateľa: Y. H. V., W. X.X. XXXX, M. F. F. XF, F., zastúpený zákonným zástupcom - otcom: K. H. V., W. X.X.XXXX, F. F. Č. XF, F., zast. advokátom JUDr. Andrejom Garom, Štefánikova ul. 14, Bratislava a odporkyne: K. F. R., W. X.X.XXXX, M. F. F. XXX, V. - okolie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 15. novembra 2019, č. k. 17C/91/2019, takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .

Odporkyni sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa mal. navrhovateľ domáhal voči odporkyni uloženia povinnosti upustiť od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti tým, že sa zdrží verejného šírenia informácií týkajúcich sa jeho súkromia a informácií s jeho súkromím súvisiacich.

2. Pokiaľ ide o skutkové zistenia, súd prvej inštancie poukázal na tvrdenia mal. navrhovateľa obsiahnuté v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorých v zastúpení svojho otca uviedol, že jeho otec a odporkyňa sú bývalí partneri, ktorí od roku 2017 nežijú v spoločnej domácnosti. Odporkyňa a otec navrhovateľa sú aktuálne účastníkmi konania vedených pred Okresným súdom Bratislava III o úprave rodičovských práv a povinností k mal. navrhovateľovi. Ďalej uviedol, že odporkyňa od apríla 2019 začala publikovať prostredníctvom rôznych tlačových a internetových médií klamlivý príbeh o jej vzťahu s otcom navrhovateľa a priebehu starostlivosti o maloletého navrhovateľa. Na podnet navrhovateľky boli v H. W. uverejnené anonymizované osobné údaje navrhovateľa, na základe ktorých ho môžu spoznať najmä zainteresované osoby. Uvedený stav mala pritom spôsobiť odporkyňa tým, že navrhovateľa vystavila stresovej situácii a spôsobila mu traumu, keď pred jeho očami niekoľkokrát napádala jeho otca a snažila sa ho násilne s krikom prevziať, inokedy si prišla pre neho v sprievode policajtov, či médií za účelom vyvolať mediálnu kauzu. Žalovaná v internetovom článku na webovej adrese H. W.: o deti zo dňa 3.7.2019, autora W. Q., zverejnila svoj príbeh, kde nepravdivo, skreslene a účelovo opísala vývoj rodinnej situácie navrhovateľa, keď v druhej časti článku uvádza svoj príbeh a prekrúca skutočnosti. Meno odporkyne je zmenené, avšak pre zainteresované osoby sú osoby spomínané v článku od nadpisu: „Syna som videla naposledy v septembri 2018“, jasne rozpoznateľné. Odporkyňa v článku zavádzajúco a nepravdivo opisuje priebeh ukončenia jej vzťahu s otcom navrhovateľa, ako aj priebeh jej styku s navrhovateľom, nepravdivo uvádza, že navrhovateľa videla naposledy v septembri 2018. Pravdou je, že ho videla mnohokrát, avšak maloletý H. s ňou odmieta byť v kontakte, odporkyne sa bojí a keď ju vidí, uteká preč. Odporkyňa v článku nepravdivo opisuje incident, ktorý sa odohral dňa 02.09.2018 pri preberaní navrhovateľa, kedy nie otec navrhovateľa, ale odporkyňa bezdôvodne napadla jeho a starú matku navrhovateľa pred jeho očami a vyhrážala sa im, že ich fyzicky zlikviduje. V internetovom článku

na webovej adrese, zo dňa 7.6.2019, ktorého autorom je V. L., zverejnila svoj príbeh a skreslene opísala aktuálny priebeh styku s navrhovateľom a postup súdu vo veci napriek tomu, že už v názve článku sa jasne píše: „...súdy o tom H. W. zakázali písať...“. Odporkyňa v článku uviedla, že otec navrhovateľa jej v styku bráni, súdy s tým nič nerobia a preto sa s navrhovateľom nemôže sýkať. Uvedený stav pritom spôsobila sama, keď navrhovateľa mnohokrát vystavila stresovej situácii a spôsobila mu traumu, pred očami navrhovateľa niekoľkokrát napádala jeho otca a snažila sa ho násilne, s krikom prevziať. Inokedy si prišla pre navrhovateľa v sprievode policajtov, či médií za účelom vyvolať mediálnu kauzu. Otec navrhovateľa sa napriek tomu snažil a dodnes snaží s odporkyňou komunikovať, dohodnúť sa na pomoci skúseného odborníka a postupne tak napraviť jej vzťah so synom. V článku zo dňa 3.8.2019, uverejnenom v denníku T. X H., odporkyňa už zverejnila nielen svoje meno a fotografiu, ale aj meno a fotografiu navrhovateľa, a znovu nepravdivo uvádza, že jej otec navrhovateľa bráni v styku so synom. Navrhovateľ s odporkyňou odmieta byť, akonáhle sa odporkyňa objaví, navrhovateľ začne plakať, kričať a dostáva sa do emocionálnych hysterických záchvatov, o čom priložil zápis z preberania dieťaťa v škôlke, ako aj úradný záznam MŠ a audionahrávku. Odporkyňa však túto skutočnosť odmieta prijať, takisto ako odmieta prijať, že tento stav zapríčinila sama svojim správaním absolútne nezohľadňujúcim záujmy navrhovateľa. Namiesto toho sa snaží navrhovateľa násilne donútiť, aby s ňou trávil čas, na styk sa dostavuje v sprievode policajtov a medializuje celú situáciu uvádzaním nepravdivých a značne tendenčných tvrdení s ktorými je navrhovateľ neustále konfrontovaný, a to aj počas bežného dňa v škôlke, čo prehĺbuje jeho psychickú nepohodu a značne vplyva na jeho ďalší vývoj. V článku z apríla 2019 uverejnenom v denníku W. Č. odporkyňa zverejňuje opätovne svoje meno (F., XX) a fotografiu, meno otca navrhovateľa (H. V., XX, Š. U. U.) a jeho fotografiu a meno (H., X) a fotografiu navrhovateľa, pričom v článku okrem svojho značne skresleného príbehu opisuje aj zdravotný stav navrhovateľa, jej tvrdenia sú pritom tendenčné a nezohľadňujú skutočný stav. Nie je pravdivé tvrdenie, že otec s navrhovateľom necvičil podľa odporúčaní lekárov, že navrhovateľ váži len 17 kg. Uvedené tvrdenia odporkyňa nepodložila žiadnym relevantným dôkazom. Podľa záverov pravidelných vyšetrení u pediatra je navrhovateľova váha v norme. Rovnako tvrdenia matky, že otec zmenil navrhovateľovi škôlku bez jej súhlasu nie sú pravdivé, čo vyplýva aj z priloženej SMS komunikácie. Okrem vyššie uvedeného nie je pravdivé ani tvrdenie odporkyne, že otec si „nepraje“ aby si ho matka prevzala v zmysle neodkladného opatrenia. Práve naopak, otec navrhovateľa vyvíja maximálnu snahu o nápravu vzťahu medzi matkou a synom, avšak z dôvodu, že odporkyňa odmieta spolupracovať, sú jeho snahy márne, syn tak naďalej odmieta styk s matkou, bojí sa jej a uteká pred ňou. Otec navrhovateľa bol vzhľadom na správanie odporkyne nútený podať na ňu v záujme navrhovateľa trestné oznámenia, o ktorých do dnešného dňa nebolo rozhodnuté. Tvrdenie odporkyne v článku je preto aj v tejto časti nepravdivé a nepreukázané. Navrhovateľ má aktuálne 5 rokov, navštevuje posledný ročník materskej školy, v ktorej odporkyňa neustále vyvoláva škandály, keď sa ho nedôvodne snaží odhlásiť zo škôlky, chodí preňho v sprievode policajtov, pretože navrhovateľ s ňou odmieta odísť a vyvoláva incidenty násilným ťahaním navrhovateľa pred spolužiakmi, rodičmi spolužiakov a pani učiteľkami von z triedy. Okrem uvedeného odporkyňa neoprávnene a v rozpore s najlepším záujmom maloletého medializuje a zverejňuje nepravdivé skutočnosti o jeho živote, zdravotnom stave a otcovi. Navrhovateľ je následne s týmito uvádzanými skutočnosťami konfrontovaný zo strany spolužiakov, čo neadekvátne zasahuje do jeho súkromia a ovplyvňuje nielen jeho sociálne vzťahy, ale aj psychiku a ďalší vývoj. Navrhovateľ je vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj vzhľadom na skutočnosti uvádzané v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, či v konaní o výkon rozhodnutia, z odporkyne v neustálom strese. Akákoľvek pripomienka odporkyne v ňom vyvoláva negatívne emócie ako strach, stres, či hysterické záchvaty. Odporkyňa napriek tomu naďalej pokračuje vo svojom konaní, navrhovateľa vystavuje stresovým situáciám, nezohľadňuje jeho potreby o empatickom a citlivom prístupe nehovoriac. Odporkyňa tak o navrhovateľovi verejne šíri dôverné informácie z jeho každodenného rodinného života, skreslené informácie o jeho zdravotnom stave, informácie o mieste jeho bydliska a škôlky, o jeho mene a veku, jeho fotografie a zavádzajúce informácie o priebehu styku a vzťahu s odporkyňou. Odporkyňa verejne šíri aj ďalšie, často skreslené a nepravdivé informácie o otcovi navrhovateľa, t. j. o osobe navrhovateľovi blízkej, a to informácie o dôvernosti vzťahu, resp. o kríze medzi navrhovateľom a otcom navrhovateľa, informácie o jeho zamestnaní, veku, mene, jeho fotografie, nepravdivé informácie o prístupe otca k styku navrhovateľa s odporkyňou a nepravdivé informácie, ktoré mali byť uvedené otcom v znaleckom posudku. Od podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odporkyňa vyvinula iniciatívu, ktorej výsledkom bola reportáž uverejnená v H. L., kde dňa 17.10.2019 bola zverejnená reportáž v relácii Z. Č., v ktorej uvádzala konkrétne a navyše klamlivé skutočnosti dotýkajúce sa súkromia navrhovateľa. Závažnosť tohto jej konania podľa názoru navrhovateľa zvyšuje práve skutočnosť, že zatiaľ čo iní rodičia, ktorí v tejto reportáži tiež vystupovali, pristupovali v záujme ochrany

dieťaťa anonymizovane, odporkyňa sa prezentovala celým svojím menom, menom otca aj dieťaťa spolu s ich podobizňami, čím bolo možné navrhovateľa veľmi jasne identifikovať, ako i jeho bydlisko a predškolské zariadenie, ktoré navštevuje; článok uverejnený na stránke W..E..sk, kde odporkyňa zverejnila podobizeň, ako aj plné mená otca a matky navrhovateľa. Tieto články negatívne pôsobia na navrhovateľa a výrazným spôsobom zasahujú do jeho práva na ochranu súkromia, odkaz na tento článok bol dňa 22.10.2019 zdieľaný článkom v spojitosti s akýmsi korupčným správaním sa sudcov, kolízných opatrovníkov, znalcov a advokátov, konanie ktorých odporkyňa neustále rozoberá bez opory v akýchkoľvek dôkazoch. Dňa 8.11.2019 bol na stránke O..A..T..sk uverejnený článok pod názvom „Sme vymazaní rodičia: Beáta a Marián bojujú za právo byť s deťmi, keďže odporkyňa v tomto článku opäť zverejnila informácie zo súkromia navrhovateľa a fotografiu s jeho podobizňou. Všetky uvedené články a príspevky týkajúce sa súkromia navrhovateľa, odporkyňa verejne šíri predovšetkým prostredníctvom sociálnych sietí, stránky Iniciatíva za vymazaných rodičov, ktorá má k dnešnému dňu takmer 12.000 sledovateľov. Týmto sa snaží vytvárať mediálny tlak na konajúci súd a otca maloletého navrhovateľa s cieľom dosiahnuť zmenu prvoinštančného rozsudku v odvolacom konaní, pričom tak koná bez ohľadu na to, že jej správanie výrazne zasahuje do života navrhovateľa.

3. Z týchto skutkových zistení, odkazujúc na § 324 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 C.s.p., čl. 10 ods. 1 a čl. 17 Listiny základných práv a slobôd, čl. 19 ods. 1 a čl. 26 ods. 1 Ústavy SR, § 11, § 13 Obč. zák., súd prvej inštancie vyvodil záver, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný. Ozrejmil, že v predmetnej právnej veci je zrejmé, že ako dôvod nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia je potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán. V tomto prípade súd neodkladné opatrenie nariadi len v prípade existencie dôvodnej obavy, že jeho nenariadením sa podstatne zhorší právne postavenie navrhovateľa. V kontexte záverov predložených listinných dôkazov súd prvej inštancie uzavrel, že z nich je možné vyvodiť, že odporkyňa komunikuje o svojom prípade v médiách, zverejnením svojho mena a priezviska, mena a priezviska otca dieťaťa aj mena samotného navrhovateľa - ich syna, z ktorého dôvodu považoval prvú zo zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to aspoň osvedčenie uplatneného nároku, za dané. Na druhej strane sa však nestotožnil s tým, že je daná existencia bezprostredne hroziacej ujmy odôvodňujúca nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, t. j. že je potrebné bezodkladne upraviť pomery. Z návrhu a príloh je zrejmé, že namietané články prevzali viaceré médiá. Navrhovateľom definovaný petit neodkladného opatrenia nezabezpečí odstránenie namietaných informácií zo všetkých jeho možných umiestnení, keď aj s ohľadom na znenie petitu neodkladného opatrenia, ktorým navrhovateľ požaduje upustenie od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti tak, že odporkyňa je povinná sa zdržať verejného šírenia informácií týkajúcich sa súkromia maloletého a informácií súvisiacich so súkromím maloletého, nie je vylúčené ich opakované opätovné umiestnenie na internet, zverejnenie alebo šírenie odporkyňou, inou osobou, inou formou a v akejkoľvek inej podobe. Články obsahujúce sporné výroky môžu byť a sú dostupné na rôznych miestach na internete, vrátane internetových stránok médií a sociálnych sietí. Aj táto skutočnosť podľa súdu prvej inštancie vylučuje dosiahnutie bezodkladnej a trvalej úpravy vzťahov strán. Navrhovateľ v návrhu neozrejmuje a nevyvracia nepravdivosť všetkých tvrdení týkajúcich sa sporných článkov, vysvetľuje skutočnosti uvádzané navrhovateľkou len zo svojho subjektívneho pohľadu, vec sama týkajúca sa úpravy práv a povinností rodičov k maloletému navrhovateľovi je v štádiu odvolacieho konania, preto súd nemohol vychádzať ani z právoplatného rozhodnutia poručenského súdu. Z ustálenej súdnej praxe je zrejmé, že do osobnostných práv navrhovateľa môžu zasahovať len konkrétne výroky (navrhovateľkou uvedené sporné výroky), hodnotiace úsudky, ktoré navrhovateľ považuje za nepravdivé a spôsobilé privodiť jej nemajetkovú ujmu, rovnako ako prípadne iné - vždy len konkrétne konania. Opačný prístup, len všeobecne a neprímerane široko koncipované zákazy alebo príkazy, ktorým zdržanie sa verejného šírenia predmetných informácií týkajúcich sa súkromia maloletého a informácií súvisiacich so súkromím maloletého nepochybne je, sú spôsobilé neprímerane a neodôvodnene zasiahnuť do práva odporkyne a prekračujú rámec nevyhnutnosti jeho obmedzenia za účelom dosiahnutia daného cieľa - ochrany osobnostných práv navrhovateľa. Ochrana daných osobnostných práv navrhovateľa je možné dosiahnuť menej invazívnymi obmedzeniami základného práva odporkyne na slobodu prejavu a prístupu k informáciám, zúžením a konkretizovaním rozsahu zdržania sa vymedzených konaní. Petit návrhu na neodkladné opatrenie s pohľadu jeho nevyhnutnosti podľa názoru súdu prvej inštancie neobstojí. Vychádzajúc z uvedeného nemal súd prvej inštancie existenciu bezprostredne hroziacej ujmy preukázať. Nenariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia v rámci tohto konania žiadnym spôsobom nevyklučuje a nebráni navrhovateľovi účinne sa domáhať ochrany osobnosti a odstránenia škodlivých následkov v konaní vo veci samej. Z dôvodu, že navrhovateľ neodkladného opatrenia neosvedčil zákonné predpoklady v zmysle ust. § 325 ods. 1

C.s.p. (bezodkladnú potrebu úpravy pomerov), súd prvej inštancie návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1a § 262 ods. 1 C.s.p. Plne procesne úspešnej odporkyňi však nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože jej v súvislosti s bránením práva proti navrhovateľovi žiadne trovy nevznikli.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovie. Argumentoval tým, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Bližšie uviedol, že odporkyňa naďalej zverejňuje prostredníctvom médií s celoštátnou pôsobnosťou a sociálnych sietí citlivé informácie zo života maloletého navrhovateľa, ide o články uverejnené v H. W. zo dňa 7.6.2019 a 3.7.2019, v T. X deň zo dňa 3.8.2019, v H. W. Č. ... 4.2019 a 3.8.2019, články na stránke W. dňa 28. a 30.9.2019, články uverejnené na internetovej stránke M. Y. - M.sk dňa 17.10.2019 a článok uverejnený na internetovej stránke T.-Ž. dňa 8.11.2019. V článku uverejnený na stránke W. dňa 17.10.2019 navrhovateľka prostredníctvom medializácie prebiehajúceho konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. navrhovateľovi sa chce na verejnosti zviditeľniť bez ohľadu na to, aké dôsledky to môže mať na bežný život a psychický vývoj maloletého navrhovateľa. Z článku uverejneného na stránke hlavné L.sk dňa 11.11.2019 je zrejmé, že žalovaná má v úmysle urobiť z medializácie konania o úpravu výkonu práv a povinností k mal. politickú kampaň ako predsedníčka strany L.sk X. Z.. Označenými článkami sa tiež snaží vytvárať mediálny tlak na konajúci súd a otca mal. žalobcu s cieľom dosiahnuť zmenu prvoinštančného rozhodnutia v odvolacom konaní. Dodal, že ochranu podľa § 11 Obč. zák. používajú aj také snímky mal. dieťaťa verejne známych osôb, zachytávajúce jeho každodennú a súkromnú činnosť, na ktorých zverejnenie nie je daný všeobecný záujem, aj keď ich poskytol ich zákonný zástupca vedený pohnútkou pritiahnúť pozornosť verejnosti k svojej osobe. Navrhovateľ však nie je verejne známa osoba, a preto je nesporné, že odporkyňa zverejnením fotografií žalobcu v médiach zasiahla do jeho práva na ochranu osobnosti. Týmto sa však prvoinštančný súd vo svojom rozhodnutí vôbec nezaoberal. Za konanie v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa môže byť považované aj poskytovanie a súhlas s verejným šírením dôverných informácií o dieťati, ak rodič sleduje ich prostredníctvom zvýšenie vlastnej atraktivity pre širokú verejnosť a ňou spojený prospech. Napadnuté rozhodnutie neberie do úvahy, že navrhovateľ je maloleté dieťa, ktoré v čase, keď k zásahom zo strany odporkyne začalo dochádzať, mal iba 5 rokov. Nevzal do úvahy ani to, ako dopadá konanie a správanie odporkyne spočívajúce v neustálej medializácii navrhovateľa na neho samotného. Spolužiaci navrhovateľa v škôlke oslovujú s tým, že ho videli na internete, či v novinách. Bez podnetu žalovanej by média neuvverejňovali články s osobnými údajmi, fotografiami a citlivými informáciami o súkromnom živote navrhovateľa, z uvedeného dôvodu je petit návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia formulovaný tak, aby boli chránené práva žalobcu pred neoprávnenými zásahmi do jeho súkromia.

6. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne.

7. K odvolacej argumentácii navrhovateľa odvolací súd dodáva, že vyjadrenia odporkyne ako matky mal. navrhovateľa vo vzťahu k navrhovateľovi uvádzané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie sú spôsobilé narušiť alebo ohroziť osobnostné práva mal. navrhovateľa do takej miery, aby bol potrebný navrhovaný súdny zásah do slobody prejavu odporkyňi. Označené vyjadrenia odporkyne totiž primárne smerujú voči otcovi mal. navrhovateľa, voči poručenskému súdu prejednávajúcemu konanie o úpravu rodičovských práv a povinností k mal. navrhovateľovi a osobám na tomto konaní zúčastnených (Úrad práce sociálnych vecí a rodiny, komisárka pre deti, prokurátor, súdny znalec). Matka v sporných vyjadreniach tvrdí, že ju otec mal. navrhovateľa obmedzuje, resp. snaží sa vylúčiť zo starostlivostí o ich syna (navrhovateľa) a zo subjektívneho pohľadu kritizuje postup a rozhodnutia poručenského súdu vo veci úpravy práv a povinností k mal. navrhovateľovi. Pokiaľ ide o poručenský súd, jeho rozhodnutie vo veci mal. navrhovateľa nemôže byť ovplyvnené medializáciou prípadu matkou mal., pretože takýto postup by bol v rozpore so Zákonom o súdoch. Poručenský súd je bezpochyby spôsobilý vec mal. navrhovateľa správne rozhodnúť bez ohľadu na prípadné subjektívne, jednostranné postoje a hodnotiace úsudky matky mal. vyjadrené pred médiami. Naviac, návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyhovieť aj z toho dôvodu, že navrhovaný petit je tak všeobecne formulovaný,

že nepokrýva tvrdený zásah do osobnostných práv mal. navrhovateľa. Inými slovami, ak by návrhu bolo vyhovené, odporkyňa by nemohla verejne šíriť ani také informácie týkajúce sa súkromia mal. navrhovateľa, ktoré sú kladné, resp. ktoré sa nedotýkajú žiadneho negatívneho prvku v jeho súkromnom živote (odporkyňa by nemohla zverejniť ani informáciu takého charakteru, že napr. mal. dosahuje v škole výborné výsledky, že je talentovaný na jazyky a pod.).

8. Z uvedeného vyplýva, že neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, keď predovšetkým nebola osvedčená bezodkladná potreba úpravy pomerov strán (§ 325 ods. 1 C.s.p.). Preto odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. Úspešnej odporkyňi však nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jej v konaní žiadne trovy nevznikli.

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).